

Artikel 1, litra c, vil herefter kunne gennemføres ved en udvidelse af adgangen til beslaglæggelse efter straffelovens § 77 a, således at det bliver muligt at beslaglægge ethvert formuegode tilhørende terrorister mv., som må befrygtes at ville blive brugt ved en strafbar handling, jf. også ovenfor under pkt. 2.3.1.2.

Beslaglæggelse og efterfølgende konfiskation vil for så vidt være mere indgribende for den, som indgribet retter sig imod, end den rene indfrysning. Der er dog næppe nogen realitetsforskel, da pligten til indfrysning næppe – som efter mere traditionelle sanktions-resolutioner – kan forventes ophævet inden for en overskuelig tid. Til gengæld forudsætter konfiskation, at midlerne må befrygtes at ville blive brugt ved en strafbar handling, og at konfiskation er påkrævet for at forebygge kriminalitet.

Efter lov nr. 348 af 6. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge har banker mv. en forpligtelse til at indberette mistænkelige transaktioner i relation til hvidvaskning af penge til politiet. I forbindelse med det af økonomi- og erhvervsministeren fremlagte lovforslag om ændring af hvidvaskloven vil denne forpligtelse blive udvidet til også at omfatte usædvanlige dispositioner i relation til finansiering af terrorisme («sortvaskning» af lovlige penge), og pengeinstituttet vil ikke – som ved hvidvaskning – kunne gennemføre transaktionen og så efterfølgende underrette myndighederne. Der henvises til det af økonomi- og erhvervsministeren fremsatte lovforslag om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger ved hvidvaskning af penge.

Formålet med artikel 1, litra c, er at forhindre finansiering af terrorisme, og de påtænkte ændringer af straffeloven og hvidvaskloven vil medføre, at politiet på grundlag af indberetninger fra pengeinstitutter mv. få et grundlag for at vurdere, om der er anledning til at skride til beslaglæggelse og konfiskation af formuegoder tilhørende personer, der mistænkes for terrorisme, og personer og selskaber, der er tilknyttet terrorister, og dermed hindre terrorfinansieringen.

Det foreslås derfor, at straffelovens § 77 a udvides til også at omfatte konfiskation af formuegoder. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

Som en konsekvens af udvidelsen af straffelovens § 77 a foreslås samtidig en ændring af reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74, således at det bliver muligt at beslaglægge formuegoder med henblik på konfiskation efter § 77 a. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 7-8 og 10-11.

Som omtalt ovenfor under pkt. 2.1.2.3. forhandles for tiden et forslag til forordning om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer eller en-

heder med henblik på at bekæmpe den internationale terrorisme. Forslaget tilsigter en fælles gennemførelse i EU af resolutionens artikel 1, litra c. Såfremt forordningen vedtages, som forudsat, på rådsmødet den 10 december 2001 vil der ikke umiddelbart være behov for yderligere danske lovgivningstiltag til opfyldelse af artikel 1, litra c. Den foreslåede ændring af straffelovens § 77 a og de dermed forbundne ændringer af reglerne om beslaglæggelse i retsplejeloven vil dog fortsat være nødvendig som følge af terrorfinansieringskonventionens artikel 8.

2.3.2.4. Resolutionens artikel 1, litra d, indeholder et forbud mod at stille finansielle midler eller ydelser til rådighed for terrorister mv. Det følger heraf, at det skal være strafbart for pengeinstitutter, andre finansielle institutter og enkeltpersoner at stille penge eller andre finansielle tjenesteydelser til rådighed for terrorister mv., uanset om det sker med viden om, at midlerne eller ydelserne vil blive anvendt til at fremme eller udføre terrorhandlinger.

Der skal alene være forsæt til, at de nævnte ydelser stilles til rådighed for personer, der begår eller har til hensigt at begå eller fremme eller deltage i terrorhandlinger.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det ikke muligt med de gældende straffebestemmelser, at straffe et pengeinstitut, der stiller en finansiell tjenesteydelse til rådighed for en terrorist til andre formål end at begå terrorhandlinger. Finansiering af terrorhandlinger kan efter omstændighederne straffes som medvirken til den konkrete terrorhandling, jf. straffelovens § 23. Dette forudsætter, jf. ovenfor pkt. 2.2.1.2.3., at den pågældende person har haft forsæt til at medvirke til den pågældende forbrydelse. Dette forsæt skal til en vis grad være konkretiseret. Låner et pengeinstitut midler ud til en person i den tro, at pengene skal bruges til legitime formål, kan der i dag ikke straffes for medvirken til terrorhandlingen, uanset pengeinstituttets eventuelle viden om, at den pågældende kunde er terrorist.

FN-resolutionen kræver altså på dette punkt en lovændring, der gør det muligt at straffe pengeinstitutter mv. i ovennævnte omfang. Det er i denne forbindelse uden betydning, om det forslag til forordning om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer eller enheder med henblik på at bekæmpe den internationale terrorisme, som for tiden forhandles i EU, jf. ovenfor pkt. 2.1.2.3, bliver vedtaget, idet forordningen på dette punkt må suppleres af en national straffebestemmelse, der gør det muligt at straffe for overtrædelse af forbudet mod at stille finansielle tjenesteydelser mv. til rådighed.